

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Z. J.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, Ledčická 649/15, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava-Moravská Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2016, čj. MSK 71332/2016, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 12. 2016, čj. 20 A 23/2016-30,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 12. 2016, čj. 20 A 23/2016-30, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 31. 3. 2016 shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve spojení s § 4 písm. c) téhož zákona. Zmocněnec žalobkyně zaslal dne 20. 4. 2016, v poslední den lhůty, prostý e-mail, který obsahoval blanketní odvolání, žalobkyně však toto odvolání ve lhůtě 5 dnů způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu nepotvrdila. Proto k odvolání žalovaný nepřihlížel. Dne 25. 4. 2016 sice zmocněnec žalobkyně zadal službou DopisOnline odvolání, to ale Česká pošta zpracovala, vytiskla a zadala k přepravě až následující den. Toto odvolání žalovaný vyhodnotil jako opožděné.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou. Krajský soud rozsudkem toto rozhodnutí zrušil. Dle něj zmocněnec odvolání doplnil včas. K podání

došlo objednávkou ve službě DopisOnline již 25. 4. 2016, tedy ve lhůtě předpokládané § 37 odst. 4 správního řádu.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud prý přehlédl, že elektronická objednávka má zcela odlišnou podobu než výsledná listovní zásilka, která je posléze poštou dodána. Nejde o zásilku v konečné podobě ve smyslu zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, nýbrž v podobě jiné. Elektronická objednávka není poštovní zásilkou ve smyslu zákona o poštovních službách. Poštovní smlouva je uzavřena teprve podáním poštovní zásilky do poštovní přepravy, nikoliv již podáním elektronické objednávky. Stěžovatel odkázal na obchodní podmínky služby DopisOnline, dle kterých je odesílatel srozuměn s tím, že datum elektronické objednávky se nemusí shodovat s datem podání poštovní zásilky. Krajský soud směšuje podání klasické listovní zásilky, kterým se již judikatura opakovaně zabývala, a zcela specifický hybridní způsob podání zásilky použitím služby DopisOnline. Stěžovatel dále upozorňuje, že postup žalobkyně, resp. jejího zmocněnce, byl promyšleným obstrukčním jednáním a zneužitím práva. To dokumentuje odkazem na řadu dalších věcí, kde různí zmocněnci spojení osobou téhož advokáta použili shodnou taktiku.

[4] Desátý senát po předběžné poradě postoupil věc rozšířenému senátu, a to pro nesouhlas s právním názorem k veřejnoprávním dopadům služby DopisOnline vysloveným v rozsudku ze dne 23. 2. 2017, čj. 2 As 330/2016-39 (blíže usnesení ze dne 13. 4. 2017, čj. 10 As 20/2017-28). Rozšířený senát usnesením ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49, spornou právní otázku zodpověděl takto: „*Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku https://online.postservis.cz, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu*“. Současně vrátil věc desátému senátu k projednání a rozhodnutí.

[5] Účastníci řízení se přes výzvu předsedy senátu k věci ve lhůtě nevyjádřili. Proto rozhodující senát přikročil k posouzení věci samé.

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Jedinou spornou otázkou je, zda žalobkyně prostý e-mail ze dne 20. 4. 2016, který obsahoval blanketní odvolání, ve lhůtě 5 dnů způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu potvrdila. Skutkově je nesporné, že dne 25. 4. 2016 sice zmocněnec žalobkyně zadal službou DopisOnline odvolání, to ale Česká pošta zpracovala, vytiskla a zadala k přepravě až následující den, tedy 26. 4. 2016. To plyne z údajů na obálce založené ve správním spisu, nikdo to ani co do skutkového popisu nerozporuje. Sporné jsou jen právní důsledky této zásilky.

[8] Podle § 37 odst. 4 správního řádu, ve znění do 18. 9. 2016, podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu musí být do 5 dnů potvrzeno písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty *podána* poštovní zásilka adresovaná tomuto

správnímu orgánu, která *obsahuje* podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

[9] Jak vysvětlil rozšířený senát, podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě, podle kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu nemůže být modifikován soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami DopisOnline (bod 34 usnesení rozšířeného senátu).

[10] Jak plyne ze závěrů rozšířeného senátu, odeslání elektronické objednávky (25. 4. 2016) v tomto případě časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky (26. 4. 2016), o jejíž předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena [viz cit. § 2 písm. a) zákona o poštovních službách]. Z hlediska právních předpisů, tedy zákona o poštovních službách a správního řádu, je však pro určení okamžiku „podání" rozhodné datum, kdy zásilka skutečně fyzicky vznikla, tedy 26. 4. 2016. Jakékoliv odlišné soukromoprávní ujednání mezi Českou poštou a jejími zákazníky, stejně jako případné odlišné očekávání podatele, je bez významu.

[11] Jakkoliv se stěžovatelka dovolávala podacího lístku, na kterém je uvedeno datum 25. 4. 2016, toto datum vyplývá z ujednání vztahujícího se ke službě DopisOnline. Navíc je na podacím lístku výslovně uvedeno „*Podáno po rozhodné době*", tedy zjevně míněno po 16:00 dne 25. 4. 2016. V dubnu 2016 platné Obchodní podmínky DopisOnline výslovně pamatovaly na to, že k objednávce služby DopisOnline a ke skutečnému podání poštovní zásilky může dojít v různé dny: jen zásilky přijaté do 16.00 hodin byla totiž Česká pošta povinna zpracovat ještě týž den a předat k další poštovní přepravě (čl. 5.2 Obchodních podmínek DopisOnline, platných v dubnu 2016). Datum 25. 4. 2016, uvedené na podacím lístku, tedy zjevně míří na okamžik objednání zásilky. Okamžik podání zásilky ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu je však určen až dnem, kdy zásilka skutečně vznikla, byla tedy vytištěna a zkompletována. Toto datum, 26. 4. 2016, je vyznačeno na obálce založené ve správním spise.

[12] NSS se již nevyjadřoval k otázce údajného zneužití práva, pro posouzení kasační stížnosti jsou tyto argumenty bez významu. Navíc na těchto argumentech stěžovatel své rozhodnutí nezaložil, proto se jich nemůže *ex post* dovolávat teprve v řízení před správními soudy.

[13] Odvolání žalobkyně včas nepodala. Proto NSS zrušil rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude soud vázán vysloveným právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[14] Krajský soud v novém rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu